

Twintig belangrijke feiten

over de wederkomst van de Heer zoals die wordt onderwezen in het Nieuwe Testament

Geschreven in 1925 door A.C. Gaebelien

In onze bespreking van het onderwijs in het Nieuwe Testament over de wederkomst van de Heer Jezus Christus hebben we het grote belang van deze leer gezien.

De Heer Jezus Christus sprak regelmatig over zijn tweede komst. Hij kondigde die tegenover zijn discipelen aan. Hij gaf hun profetisch het programma van het einde van de eeuw. Hij sprak in verschillende gelijkenissen over zijn terugkeer. In zijn afscheidsrede gaf Hij aan zijn elf volgelingen, de apostelen, de belofte van de gelukkige hoop. Zelfs in het bijzijn van zijn aanklagers noemde Hij zijn wederkomst met de wolken van de hemel. Bij zijn hemelvaart bevestigden twee hemelse bezoekers dat Hij zou terugkomen op dezelfde wijze als Hij naar de hemel was gegaan. We hebben gezien dat Petrus in zijn tweede toespraak in het boek Handelingen de wederkomst van Christus verkondigde, en dat apostelen in hun prediking en onderwijs dit belangrijke onderwerp niet veronachtzaamden; het nam in hun bediening een belangrijke plaats in en het was de hoop en de troost van de vroege Kerk.

Bovendien onderwijst het getuigenis van de belangrijke documenten van het christelijk geloof, de brieven, dat zijn wederkomst het doel is van de verlossing. Enkele van de meest wezenlijke leerstukken van het geloof houden verband met deze waarheid dat Christus terug zal komen. We hebben gezien dat de opstanding van hen die in Christus gestorven zijn, onze vereniging met Hem, de beloning voor trouwe dienst, de beloofde kronen en ook de beloofde zegeningen voor de aarde, en nog veel meer zaken, volkomen afhankelijk zijn van zijn wederkomst. Als er geen tweede komst van Christus is, wordt de hele waarheid van het christelijk geloof tenietgedaan. Daarna hebben we gekeken naar het laatste boek van de Bijbel, Openbaring, de bekroning van het hele Woord van God, het finale woord over zijn wederkomst. In dit boek worden de onthullingen over deze gebeurtenis in het Oude en het Nieuwe Testament, wat er aan de wederkomst voorafgaat en wat erop volgt, allemaal bevestigd.

Nu willen we gaan kijken naar feiten over de komst van de Heer die in het Nieuwe Testament onderwezen worden.

1. De gave van de Heilige Geest op de Pinksterdag is niet de tweede komst van Christus.

Dit is een van de onjuiste theorieën die door uitleggers geleerd wordt. Zij beweren dat wanneer onze Heer over zijn wederkomst sprak, Hij de komst van de Heilige Geest bedoelde. Maar een dergelijke lering komt in het Nieuwe testament niet voor. De Heilige Geest is de derde* persoon van de Drie-eenheid. Hoe kan nu de derde* persoon van de Godheid de beloofde terugkeer zijn van God de Zoon, Die de tweede* Persoon is ¹?

2. De verwoesting van Jeruzalem is niet de beloofde wederkomst van Christus.

¹ 'Derde' of 'tweede' wordt gebruikt om onderscheid te maken, niet om een rangorde aan te geven (gelijkwaardigheid binnen de Godheid).

Dit standpunt wordt eveneens in vele commentaren gevonden. Het is overgenomen door anderen die in plaats van de Schrift te onderzoeken, de verklaringen van Bijbeluitleggers uit voorbije generaties onderzoeken. De verwoesting van Jeruzalem is door de Heer Jezus Christus voorgezegd. Maar nergens zegt Hij dat Hij dan zal terugkeren. Mattheüs 24:31 is de genadeslag voor dit standpunt. Veel Bijbeluitleggers onderwijzen dat het in vers 29 en 30 gaat over zijn komst in de verwoesting van Jeruzalem. Maar toen Jeruzalem verwoest werd, zond Hij zijn engelen niet uit om zijn uitverkorenen, het volk Israël, bijeen te verzamelen uit de vier windstreken. In plaats daarvan werden ze verstrooid naar de vier uithoeken van de aarde.

3. Christus komt niet terug wanneer een gelovige sterft.

Dit wordt ook door velen geleerd. Wanneer de Heer Jezus tegen zijn discipelen zegt: 'Ik kom weer en zal u tot Mij nemen' (Joh. 14:3), bedoelt Hij daarmee volgens hen dat Hij bij de dood van zijn discipelen komt om hen tot Zich te nemen. Maar nooit wordt er over de dood van de gelovige gesproken als de tweede komst van Christus. Wanneer de gelovige sterft, komt de Heer niet voor hem, maar de gelovige gaat naar de Heer om bij Hem te zijn. Geen enkele zin in het hele Nieuwe Testament ondersteunt dit standpunt.

4. Zijn wederkomst is een persoonlijke terugkeer.

Hij zei dat Hij weg zou gaan. Het was geen denkbeeldig, geestelijk vertrek, maar Hij ging weg als persoon. En Hij zei: 'Ik kom weer.' Hij doelde daarmee niet op een geestelijke wederkomst, maar op een persoonlijke terugkeer. Zijn woorden kunnen niet op een andere manier geïnterpreteerd worden. Bovendien stonden er twee mannen in witte kleren bij de discipelen, die tegen hen zeiden: 'Deze Jezus die van u is opgenomen naar de hemel, zal zo komen, op dezelfde wijze als u Hem naar de hemel hebt zien gaan' (Hand. 1:1). Overal waar in het Nieuwe Testament over zijn wederkomst wordt gesproken, wordt er de wederkomst mee bedoeld van Degene die op aarde geleefd heeft, die is gestorven aan het kruis, begraven en opgestaan en opgevaren naar de hemel.

5. Het zal een zichtbare wederkomst zijn.

Zijn woorden 'zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken van de hemel' (Matth. 24:30) leren ons dat er geen enkele twijfel over bestaat dat zijn wederkomst zichtbaar is. En ook Openbaring 1:7 maakt dat duidelijk: 'elk oog zal Hem zien'. Spotters zeggen weleens: dat kan toch helemaal niet? Maar elk oog op aarde ziet elke vierentwintig uur de zon aan de hemel staan. Dus op die dag dat Hij komt met de wolken, zal elk oog Hem aanschouwen.

6. Zijn wederkomst zal zijn met grote kracht en heerlijkheid.

'En dan zullen zij de Zoon des mensen zien komen in wolken, met grote kracht en heerlijkheid' (Mark. 13:26). De brieven spreken over zijn heerlijke verschijning [met kracht] (Tit. 2:13; 2 Thess. 1:10). Deze kracht en heerlijkheid wordt duidelijk onthuld in het boek Openbaring.

7. De engelen van God zullen Hem bij zijn wederkomst vergezellen.

'Want de Zoon des mensen staat te komen in de heerlijkheid van zijn Vader met zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn doen' (Matth. 16:27). '(...) bij de openbaring van de Heer Jezus van de hemel met de engelen van zijn kracht' (2 Thess. 1:7). Hij zal zijn engelen uitzenden en hen gebruiken als zijn boodschappers. Deze onzichtbare hemelbewoners zullen bij zijn wederkomst zichtbaar worden.

8. Hij zal al zijn heiligen, de verlost en uit beide Testamenten, met Hem brengen.

'(...) evenzeer zal God ook de door Jezus ontslapenen met Hem brengen' (1 Thess. 4:14). Zijn terugkeer betekent verheerlijking voor Hemzelf, maar ook voor de heiligen. '(...) wanneer Hij komt om op die dag verheerlijkt te worden in al zijn heiligen en bewonderd te worden in allen die hebben geloofd; want ons getuigenis aan u is geloofd geworden' (2 Thess. 1:10).

9. Zijn terugkeer zal plotseling zijn, als de bliksem en als een dief.

In de volgende Bijbelgedeelten wordt dit onderwezen: Mattheüs 24:27,42-51; Markus 13:35-36; Openbaring 16:15; 22:7,12,20.

10. De tegenwoordige eeuw blijft onveranderd totdat Hij terugkomt.

Het Nieuwe Testament leert dat niet Christus, maar Satan de god en de overste van deze eeuw is (2 Kor. 4:4; Ef. 2:2). Satan wordt pas onttroond wanneer Christus wederkomt (zie Openb. 20:1-2). Daarom blijft deze eeuw tot aan zijn einde een boze eeuw.

11. Zijn wederkomst wordt voorafgegaan door een grote afval.

Door deze hele eeuw heen is er een afval van de waarheid geweest. Johannes schreef over de vele antichristen in zijn tijd (1 Joh. 2). De verborgenheid van de wetteloosheid werkte toen al (2 Thess. 2:7). Wanneer de voleinding van de eeuw komt (Matth. 13:40), de oogst, zal het onkruid dat vanaf het begin van de eeuw is gaan groeien, zijn volle wasdom bereikt hebben. Wanneer Hij terugkomt zal Hij geen 'geloof vinden op de aarde' (Luk. 18:8); het zal weer zijn zoals in de dagen van Noach en Lot, een tijd van geweld en wellust (Luk. 17:26-37). De brieven geven een schrikwekkend getuigenis van de uiteindelijke grote afval, een afval die vandaag zichtbaar wordt, want het modernistisch rationalisme in de verschillende evangelische denominaties is het begin van deze afval (zie 2 Thess. 2; 1 Tim. 4:1-2; 2 Tim. 3:1-5; 4:1-4; Judas; 2 Petr. 2 en 3).

12. Zijn wederkomst wordt voorafgegaan door de verschijning van de uiteindelijke, persoonlijke Antichrist, de mens van de zonde en de zoon van het verderf.

De Heer heeft de komst van een dergelijke persoon aangekondigd. Hij voorzegde valse christussen, met bedrieglijke tekenen en wonderen (Matth. 24:24-25; 2 Thess. 2; Openb. 13).

13. Zijn wederkomst wordt voorafgegaan door het uitlopen van de vijgenboom [= Israël] en een uiteindelijk getuigenis voor alle volken van de aarde.

Zie Mattheüs 24:14,32-33. Er zal onder de Joden een nationale herleving plaatsvinden en de Heer zal een overblijfsel van hen roepen om de komst van de Koning aan te kondigen; zij prediken het evangelie van het Koninkrijk aan alle volken van de wereld (zie Openb. 7). De grote menigte die uit de grote verdrukking komt, is niet de Gemeente, maar ze representeert de mensen uit de volken die dit uiteindelijke getuigenis, gegeven door de 144.000 Joden (geen heidenen), aangenomen hebben.

14. Zijn wederkomst wordt voorafgegaan door de grote verdrukking en gevolgd door het oordeel over de volken.

Nergens wordt voorzegd dat Christus bij zijn wederkomst een bekeerde wereld zal aantreffen; dat er vóór zijn terugkomst gerechtigheid en vrede zal heersen. De Heer en zijn apostelen onderwijzen iets totaal anders. (Zie Matth. 24:21; Luk. 21:25-26; een groot deel van het boek Openbaring onthult de gebeurtenissen van deze tijd van enorme verschrikkingen. Aan het einde van de grote verdrukking komt Hij terug (Matth. 24:29-30) en dan zal Hij komen als Rechter (zie Matth. 25:31; 2 Thess. 1:8-9).

15. Het Nieuwe Testament openbaart zijn komst als een gelukkige hoop die in voorbije eeuwen niet bekend was gemaakt.

Elke openbaring die de Heer Jezus voorzegde met betrekking tot zijn zichtbare, persoonlijke en heerlijke wederkomst, die voorafgegaan wordt door de grote verdrukking en de verschijning van de Antichrist, is ook geopenbaard in het Oude Testament. Maar in één gedeelte spreekt Hij over iets volkomen nieuws, onbekend

voor de profeten en voor de gelovigen uit de tijd van het Oude Testament. Dit vinden we in Johannes 14:1-4. Het is de eerste aanduiding van de gelukkige hoop voor de gelovigen van het Nieuwe Testament.

Het was de apostel Paulus gegeven om de volle openbaring betreffende 'die gelukkige hoop' (zie weer 1 Thess. 4:16-18 en 1 Kor. 15:51-52) te ontvangen. Deze gelukkige hoop wordt terecht en Schriftuurlijk omschreven als 'de komst van de Heer voor zijn heiligen' ter onderscheiding van 'de komst van de Heer met zijn heiligen'. Die laatste vindt plaats wanneer Hij zichtbaar vanuit de hemel geopenbaard wordt.

16. De komst van de Heer voor zijn heiligen vindt plaats voordat de eindfase van deze eeuw inzet, vóór de uiteindelijke grote afval, vóór de grote verdrukking en vóór het openbaar worden van de mens van de zonde.

De ontkenning hiervan heeft tot grote verwarring geleid. Achtenswaardige mensen leren de onscriptuurlijke theorie dat de Gemeente helemaal tot aan het eind van de verdrukkingperiode op aarde zal zijn. Sommigen spreken over een 'Gethsémané-ervaring' waar de Gemeente doorheen zal moeten gaan. Maar waar wordt dit in de Schrift onderwezen? Nergens. Het tweede hoofdstuk van 2 Thessaloniërs laat zien dat de grote afval en het openbaar worden van de mens der zonde niet kunnen plaatsvinden zolang 'hij die tegenhoudt' nog op aarde is. Deze Tegenhouder is de Heilige Geest. Hij woont in de ware Gemeente, omdat Hij in elke individuele gelovige woont, en Hij moet eerst weggenomen worden. Hij en zijn belemmerende macht zullen worden weggenomen bij de opname van de Gemeente.

Toen onze Heer tegen zijn discipelen in de bovenkamer voor het eerst sprak over 'de gelukkige hoop', heeft Hij niets gezegd over de grote verdrukking. De reden daarvoor is dat de ware Gemeente niets te maken heeft met die periode. Er staan haar geen verdrukking met een bestraffend karakter en geen toorn te wachten (1 Thess. 1:10). De lijdende heiligen tijdens de grote verdrukking zijn Joden. In het Oude Testament wordt erover gesproken als 'een tijd van benauwdheid voor Jakob' (Jer. 30:7); en Daniël spreekt er in soortgelijke bewoordingen over (Dan. 12:1-2). Het bestek van het boek Openbaring toont afdoende aan dat voordat de Heer de boekrol met oordelen uit Gods hand aanneemt, eerst de heiligen in heerlijkheid gebracht moeten worden. In geen enkele van de brieven wordt er iets gezegd over die grote verdrukking. Er is een veelzeggend zwijgen. En dat is omdat de ware Gemeente zich niet op aarde zal bevinden wanneer die periode aanbreekt.

17. Alle ware gelovigen worden opgenomen wanneer de Heer komt.

Sommigen leren dat alleen een bepaalde klasse gelovigen deel zal hebben aan de heerlijke opname. Volgens sommigen zullen alleen zij die in zijn komst geloven de Heer ontmoeten. Heiligingssekten beweren dat je een 'diepere' ervaring gehad moet hebben om klaar te zijn voor zijn komst. Anderen maken 'goddelijke genezing' tot de toets, of de 'gave van tongen'-misleiding, of iets anders. Al deze theorieën worden in de Schrift niet gevonden. Elk kind van God, hoe onwetend ook, hoe zwak in zichzelf, hoe onvolkomen in zijn wandel en dienst, is niettemin een kind van God en als zodanig behoort hij tot het huis van de Vader. Elke ware gelovige, onafhankelijk van zijn ervaring, of die nu 'diep' is of 'oppervlakkig', onafhankelijk van zijn verworvenheden, is door genade een lid van het lichaam van Christus, de Gemeente. Geen enkel lid van dat lichaam zal achtergelaten worden wanneer Hij komt voor zijn heiligen, want dat lichaam zal in zijn tegenwoordigheid als een compleet lichaam voorgesteld worden.

We vinden in de Schrift niet zoiets als een *piece-meal rapture* (opname in fasen: hoe trouwer je bent, hoe eerder je wordt opgenomen), zoals bepaalde Engelse en Amerikaanse Bijbelleraars beweren, tot grote verwarring van de eenvoudige en jonge gelovigen.

18. Zijn komst voor de heiligen zal een heerlijke hereniging betekenen met onze geliefden die ons zijn voorgegaan, en met alle heiligen.

Daarom wordt deze komst ook een 'eeuwige vertroosting en goede hoop' genoemd (zie 2 Thess. 2:2). Los van de komst van onze Heer voor zijn heiligen vinden we geen sprankje hoop in de Schrift dat we onze gestorven

dierbaren zullen terugzien. Maar wanneer Hij komt voor zijn heiligen, zullen zij die in Christus gestorven zijn, opgewekt worden in onvergankelijkheid; wij, de levenden, zullen veranderd worden. Dat alles zal plaatsvinden 'in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk' (1 Kor. 15:51-52). Daarna zullen wij 'samen met hen in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht' (1 Thess. 4:17).

19. Er zal een rechterstoel van Christus zijn.

Daar zullen de verborgen dingen van ons leven aan het licht gebracht worden, zoals onze christelijke levenswandel, onze opoffering en ons lijden. Beloningen en kronen worden uitgedeeld aan hen die trouw geweest zijn. Anderen zullen 'beschaamd worden voor Hem bij zijn komst' (1 Joh. 2:28) en zullen geen kroon ontvangen. Ze zullen wel 'behouden worden, maar zo als door vuur heen' (1 Kor. 3:15). Op die dag zullen de apostel Paulus en alle apostelen en martelaren hun kroon ontvangen (zie 2 Tim. 4:8). De gelukkige hoop is daarom een geweldige aansporing tot een heilig leven en onvermoeibare, zelfopofferende dienst.

20. Bij zijn komst zal de Gemeente verheerlijkt worden en met Hem delen in zijn heerlijkheid en zijn koninkrijk.

Christus zal de Gemeente voor zich stellen 'heerlijk, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar opdat zij heilig en onberispelijk zou zijn' (Ef. 5:27). Iedere individuele gelovige zal Hem zien zoals Hij is en Hem gelijk worden. Iedere gelovige zal een eeuwig lichaam ontvangen, net zoals zijn verheerlijkt lichaam. Dan zal zijn gebed verhoord zijn: 'Vader, wat U Mij hebt gegeven – Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, opdat zij mijn heerlijkheid aanschouwen die U Mij hebt gegeven' (Joh. 17:24). Zijn heerlijkheid zal onze heerlijkheid zijn. Samen met Hem zullen we koningen en priesters zijn en we zullen duizend jaar lang met Hem regeren in zijn koningschap over de aarde. Samen met Hem zal de Gemeente de wereld en de engelen oordelen.

Belangrijke opmerking

Arno C. Gaebelien schreef dit artikel in 1925, voordat Israël zelfs maar als natie hersteld was. Veel religieuze leiders waren van mening dat Gaebelien er totaal naast zat met zijn bewering dat God de Joden terug zou brengen en Israël voor de eindtijd weer een natie zou worden. Velen in zijn tijd waren de gedachte toegedaan dat de Gemeente Israël vervangen had, maar dat is niet het geval, zoals we weten. Velen die deze onjuiste 'vervangingstheologie' aanhingen, moesten hun mening heroverwegen toen Israël in 1948 een natie werd. Israël, de natie, zal gedurende de grote verdrukking, wanneer de Gemeente is opgenomen, de centrale plaats innemen. Het is nu in onze tijd al de focus van een groot deel van het nieuws. De Bijbel zegt in Zacharia 12:3 dat Jeruzalem gemaakt zal worden tot 'een steen die moeilijk te tillen is voor al de volken', en dit zien we nu voor onze ogen werkelijkheid worden. God zal Israël nooit in de steek laten, al staat de hele wereld tegen hen op. Uiteindelijk zal Jezus hen redden en zullen ze opzien naar Hem 'die zij doorstoken hebben'.

Zacharia 12:10

Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben. Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene.

In Lukas 13:35 zegt Jezus tegen Jeruzalem: 'U zult Mij geenszins zien, totdat de tijd komt dat u zegt: "Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer".'

Wanneer je vasthoudt aan de letterlijke interpretatie van de Schrift, zit je er nooit naast, want de Bijbel is altijd correct en actueel.